

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

o - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. Třída

6. neděle velikonoční, cyklus A

„Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Pomocníka, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. Zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už nevidí, ale vy mě zas uvidíte; protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a je zachovává, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec, a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“ (Jan 14, 15-21).

Pomůcky, které doporučujeme:

+ papíry, pastelky, šátky na zavázání očí, drobné předměty např. brýle, klíč, krabička sirek, sponka

Děti, víte, kdo je to sirotek? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Sirotek je někdo, kdo nemá rodiče. Jak se to může stát, že dítě nemá maminku a tatínka? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Sirotkem se stává, když rodiče, jeden nebo oba, zemřou; nemohou být spolu, nemohou pomáhat, když je potřeba; pohladit po vlasech, pochovat nebo obejmout. Jak se asi cítí takový sirotek bez maminky nebo tatínka? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

To musí být moc smutné. Má strach a je mu smutno, a když neví, co má dělat a jak zvládnout věci, na které sám nestačí, nemůže se s tatínkem či maminkou poradit.

Dnes jsme slyšeli, že i když Ježíš odešel ze světa, Bůh otec nás nenechá sirotky, co s tím asi myslel? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Když jsme uvěřili v Pána Ježíše a nechali jsme se pokřtít, stali jsme se dětmi Božími; a Ježíš se stal naším bratrem. Kdo z vás je pokřtěný? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Tak díky tomu, že jsi pokřtěný se nebeský Otec stal tvým tatínkem, Ježíš tvým bratrem a Panna Maria tvou maminkou. Není to skvělé? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Vraťme se k Evangelium: Pán Ježíš zemřel, vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa, ale nenechal nás na holičkách. Poslal nám velkého pomocníka, Ducha svatého. Dostat takového pomocníka, to je velký dar, velký! Dnes jsme o tom slyšeli v evangelium. Pán Ježíš říká apoštolům: „... dá vám jiného Pomocníka, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky...“ Vysvětluje ale, že ten, který nevěří Pánu Ježíši, Ducha svatého nemůže přijmout, protože jej nevidí a nezná. Copak je ten ostatní svět slepý? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Nyní si to můžeme vyzkoušet, jaké to je být slepý. Kdo by si chtěl vyzkoušet se zavázanýma očima poznat nějaké předměty, které mu dám do ruky? (*dobrovolníkům, kteří se přihlásí, zavážeme postupně oči a do rukou jim dáváme předmět, aby je hmatem poznali*). Nebylo to tak těžké, hmatem se dají věci docela dobře poznat. Ale nyní si vyzkoušíme něco jiného. Opět někomu zavážeme oči. „Slepý“ musí uhodnout, kdo jej pohladil. (*dobrovolníkům opět zavážeme oči a mají uhodnout, kdo je pohladil*). Vidíte, to už bylo mnohem těžší. Nemůžeme poznat, kdo nás hladí.

S pomocníkem, o kterém nám v evangeliu říká Pán Ježíš je ale snadné poznat, kdo nás má rád. I když Ducha svatého nevidíme (stejně jako když jsme měli zavázané oči), skrze jeho působení v našem každodenním životě poznáváme mnoho věcí. Např., že každá rozkvetlá kytička, která nyní v květnu kvete a láká k sobě včely a motýly, je krásné Boží stvoření. Protože, když víme, že Bůh je Stvořitelem vesmíru a všeho na zemi, stvořil i krásné květiny, včely, motýly a (*děti doplňují další příklady*). Vidíte děti, protože jste Božími dětmi, poznáváte skrze Ducha svatého pravdu o všem, co nás obklopuje.

Nyní si vezměte každý papír a namalujte na něj cokoli, co Bůh stvořil a člověk nemůže vyrobit. Výborně, moc vás chválím. Můžete se vrátit za svými rodiči.